

Маріїнський Палац

Маріїнський палац — унікальна пам'ятка епохи бароко, яка розташована на вулиці Михайла Грушевського, 5а в Києві. Спорудження палацу у середині 18 століття припадає на правління російської імператриці Єлизавети Петрівни, чоловіком якої був Олексій Розумовський, брат останнього гетьмана України, президента Академії наук Росії Кирила Розумовського.

1744 — ухвалення рішення про будівництво палацу у Києві. Проект розроблено під керівництвом знаменитого італійського архітектора Бартоломео Растреллі. Вважається, що зразком для київського палацу став палац Олексія Розумовського в Перово під Москвою. Перший поверх палацу був мурованим, а другий — дерев'яним. Фасади прикрашено колонами, напівколонами, скульптурами, вазами, що разом складало вишуканий ансамбль.

Проект Бартоломео Растреллі було доручено реалізовувати російському архітекторові Іванові Мічуріну, з яким працювала група архітекторів. Одночасно в Києві за проектом італійця зводилася і Андріївська церква, що збереглася, на відміну від палацу, майже у первісному вигляді.

1752 — будівництво і опорядження палацу завершено, але ні Єлизавета, ні Олексій Розумовський палац так і не побачили. Перша особа імператорської родини побувала в палаці лише через двадцять п'ять років. З кінця 18 століття до початку 19 століття тут мешкали очільники імперської адміністрації — Київські генерал-губернатори.

1812 — палац використовувався як шпиталь поранених військових в час французько-російської війни влаштованої Наполеоном.

1819 — велика пожежа знищила другий дерев'яний поверх, пошкоджень зазнав і перший мурований поверх.

1868 - 1870 – російський архітектор Карло Маєвський проводив роботи по відновленню палацу: звів другий поверх, добудував терасу зі сходами у сад, надав палацу нових стильових рис.

До революції палац використовувався як офіційна резиденція царської родини, тут бували під час короткотривалих візитів: Олександр II, Олександр III та Микола II з дружинами, однак єдиною представницею правлячої династії, яка прожила у цьому місці декілька років, була мати Миколи II — Імператриця Марія Федорівна

Після встановлення радянської влади, палац прилаштували під музей Сільського Господарства, демонструвавши у колишніх царських покоях передові технології (трактори та іншу тогочасну сільськогосподарську техніку).

У приміщенні палацу у квітні 1941 було розміщено музей Тараса Шевченка. З початком війни найцінніші експонати евакуювали до Новосибірська. У роки німецької окупації у Маріїнському палаці функціонувала радіовежа, яку у 1943 році було знищено авіабомбою радянських військ, внаслідок чого була сильно пошкоджена Біла зала та прилеглі до неї кімнати.

У 1950 році його почали називати Маріїнським, як і парк, на якому він розташований (на честь імператриці Марії Олександрівни).

Зараз, Маріїнський палац є офіційною резиденцією Президента України. Тут проводяться саміти, офіційні прийоми на найвищому рівні, церемонії вручення вірчих грамот послами іноземних держав, нагород, зустрічі іноземних делегацій на вищому рівні тощо.

